

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

DESNONATS 3

Ahir dimarts, 11 de novembre varem mantenir, com ja us havíem informat, una reunió amb la direcció de l'ATC (la directora i la cap de l'Àrea de RRHH) sobre el tema del trasllat de l'ATC a noves dependències.

Com era d'esperar poques foren les novetats que ens aportaren. Pel que sembla hi ha una oferta del propietari de l'edifici per tal que l'abandonem ja que té uns clients força interessats en llogar-lo, es de suposar que a una renda més alta de la que actualment paguem.

Bé, a això en realitat no es pot qualificar de novetat, més enllà de que el que havíem dit ara és oficial. En definitiva, parlant clar i català: una empresa es vol instal·lar aquí i ens donen diners per tal que fotem el camp. Així doncs el trasllat, no és per interessos públics sinó per interessos comercials.

En tot aquest assumpte, qui remena les cireres és la Direcció General de Patrimoni, els mateixos que fa un any varen subscriure un contracte d'arrendament per vint anys i l'any següent, aquest, es plantegen rescindir-lo i subscriure'n un de nou en un altre lloc pel sol fet que ens donen uns calerons extrems si toquem pirandó d'aquí.

Ara resulta que l'Administració, a través de Patrimoni, es dedica a l'especulació immobiliària: qualsevol cosa que doni diners és motiu suficient per desplaçar les seues administratives allà on calgui. Per sort l'empresa interessada no està interessada en el negoci tributari perquè sinó, aquests de Patrimoni, li vendrien l'explotació del negoci dels tributs per tal de fer més pasta (de fet, ja és així a la majoria del territori de Catalunya).

Ens diu la cap de l'Àrea de RRHH que l'empresa interessada no és aquella sobre la que havíem especulat (que no assegurat): "Mango". Ja ho veurem (tant de bo que no però). En qualsevol cas qui hauria de saber qui és l'empresa interessada és el propietari, que, segons diuen, és qui ofereix la indemnització. En principi l'Administració no en tindria perquè tenir coneixement. Sembla però que com a mínim, sap qui no és. La qüestió és en tot cas irrellevant. Nosaltres, continuarem parlant, en sentit figurat, de l'eventual nou inquilí com el senyor "Mangoneo" (que

no és altra la flaire que fan aquests assumptes de la que ja podem anomenar Direcció General d'Especulació Immobiliària), a qui, per abreujar direm Mango.

Se'ns diu també que la zona no està predeterminada però quan preguntem pel Fòrum se'ns diu que es considera una zona cara. Tenint en compte que també consideren el centre i rodalies com a zona cara, les alternatives tornen a apuntar vers la Zona franca (això ho diem nosaltres).

Des de CATAAC comentem que, en qualsevol cas no es podria saber a curt termini on anem ja que prèviament s'ha de convocar el concurs per a que s'hi presentin eventuais licitadors. Ens afirma la cap de RRHH que no cal fer concurs. Recordem que hi ha una cosa que es diu: : Llei de contractes de les Administracions públiques i que si no es respecta ho denunciarem a la Fiscalia.

Certament a l'època en què "tot quedava a casa" el concursos públics eren un pur formalisme per engreixar determinats comptes en paradisos fiscals. Però ara que tots els "servidors públics" de volada estan amb el cul ben atapeït, el que convé és respectar la llei (si més no formalment clar).

Varem insistir en què no tenia sentit, des del punt de vista del servei als ciutadans, desplaçar el centre des d'on s'ofereixen els serveis a l'extrem contrari d'on es troben aquells ciutadans, per entendre'ns: estant la majoria dels ciutadans més propers als Besòs, ens desplaçem al Llobregat.

Segons el nostres càlculs, de dos milions d'habitants que aproximadament té l'àrea en la que prestem serveis a l'ATC de Barcelona, només una quarta part resideix entre el passeig de Gràcia i la zona franca, la resta, un milió i mig resideixen entre la dreta del Passeig de Gràcia i el llinar nord dels municipis de Sant Adrià, Santa Coloma i Badalona. Constitueix a la nostra manera de veure-ho un escàndol, allunyar l'Administració tributaria de les dues terceres parts de la població a la que presta serveis. Naturalment, de confirmar-se l'opció de la Zona Franca ho posarem en coneixement de tots els mitjans de comunicació possibles.

Varem proposar, en la línia del "Pla de racionalització d'espais", del qual ja us en varem parlar en la passada assemblea, un millor aprofitament de les diferents plantes de l'edifici. Resulta clar en els casos de la planta baixa, la tercera planta (buida en gran part com a conseqüència de les moltes jubilacions i trasllats que hi hagut), la quarta i la cinquena (ocupades bàsicament per despatxos quan es podrien convertir en zones majoritàriament diàfanos). La directora va dir que en previsió d'un futur creixement, no es podien apurar els espais. En contra varem al·legar que aquest "futur creixement" de produir-se (anem a deixar de tocar de peus a terra una estona) no seria a curt termini i que, té sentit parlar de previsions futures quan es vol adquirir un immoble, però no quan s'està de lloguer. Si algun dia hi ha un creixement, l'avantatge d'estar de lloguer és precisament la facilitat per canviar d'edifici quan calgui. La idea d'un millor aprofitament d'espais no va semblar "entusiasmar" la directora.

Bé, a grans trets aquestes són les qüestions de les quals es va parlar. En definitiva, hores d'ara la direcció, segons diu, té tanta informació com nosaltres i la cosa s'està ventilant a la Direcció General de Patrimoni (o d'Especulació Immobiliària si ho preferiu).

El proper dimarts dia 18 de novembre, la directora té una reunió amb el Secretari General del Departament d'Economia per tractar sobre aquesta qüestió. Ha assegurat que un cop feta la reunió ens informarà puntualment.

Per la nostra part, de moment, i per tal de no desgastar el personal, ajornem la concentració i posterior desplaçament a Conselleria, com havíem previst inicialment, fins a tenir més informació i, per la nostra banda, intentarem, a través dels serveis centrals del nostre sindicat, concertar una reunió amb el Director General de Patrimoni per veure si podem exposar els nostres punts de vista i obtenir alguna informació addicional més.

De no rebre contesta ens adreçarem, segons el previst, al Conseller per tal d'intentar fer-li veure que és un error allunyar tant l'Administració dels ciutadans als quals prestem serveis, especialment l'Administració tributaria de Catalunya, que s'ha volgut presentar com al nucli de la futura Hisenda Catalana i primer model de les futures estructures d'Estat, per acabar instal·lats en una mena de descampat (la cap de l'Àrea de RRHH va assegurar que hi havia molts solars a la Zona Franca) entre carxofes i enciams (que en realitat és la veritable estructura que té al cap l'actual Govern i el partit que li dona suport).